

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Husitská teologická fakulta
Katedra církevních dějin a práva

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: **ČESKÁ CÍRKEV PODOBOJÍ**

(Praha 2012, počítačový otisk, 59 s. včetně obrazových příloh)

Jméno, příjmení studenta: **Jan MILATA**

Jméno, příjmení oponenta: **ThDr. Kamila Veverková, ThD.**

Název práce slibuje pojednání o dějinách utrakvistické církve v Čechách, což je jistě téma velmi atraktivní, ale současně velice náročné pro zpracování. Podobná syntéza vyžaduje výbornou znalost pramenů i sekundární odborné literatury, včetně znalosti pramenných jazyků.

Hned na začátku tohoto posudku je třeba si vůbec klást otázku, zda práce byla v dostatečné míře konzultována, neboť nelze předpokládat, že by vedoucí, který je zde uveden, mohl autora Jana Milatu vést směrem, jehož výsledkem je předložená bakalářská práce.

Autor píše s velkým osobním zaujetím, dobře česky a čtivě. Nicméně místo metodicky jasného úvodu říká, že chce poskytnout takový obraz českého utrakvismu, který „by byl prost jak interpretací založených na marxistické historiografii, tak těch, které vycházejí z myšlenek protestantismu, jak jej formulovala evropská reformace“ (s. 7). Co tím míní? Jedná se snad o polemiku s J. Mackem (marxista) a A. Hauckem (německý protestant) – jejich díla nejsou v práci zmíněna.

V úvodu není definována vědecká metoda a struktura práce.

Úvod práce považuji za naprosto nedostatečný.

První tři kapitoly práce se tématu vůbec netýkají – *Pozdně středověká společnost, Předhusitské reformní hnutí v Čechách a na Moravě, Jan Hus a jeho doba*. Jsou zde shrnuta obecná tvrzení bez jakékoliv argumentace v aparátu. Uveden pouze M. Lambert, *Ottův slovník*, populární *Kronika křesťanství*, Bartošova *Husitská revoluce I.* a Spinkův anglický překlad dokumentů, vztahujících se k Husovi na Kostnickém koncilu.

Pokud autor chce poněkud neúměrně polemizovat s pojmem „husitská revoluce“, pak si musí přečíst o dané problematice literaturu, která je velmi rozsáhlá – Šmahelovu Husitskou revoluci pravděpodobně neměl nikdy v ruce. Pro úplnost připomínám, že termín užívá i H. Kaminsky, který nebyl ani masarykovsky ani marxisticky orientován (k autorovu názoru na s. 23).

Další kapitoly – téměř bez odkazů, to jest odborného aparátu, popisují průběh husitství tak, jak je obecně znám. Kandidát prakticky jako jedinou rozsáhlejší citaci pramenů uvádí znění Čtyř pražských článků. Ale co chtěl vlastně vyjádřit. Nelze upřít, že jmenuje hlavní protagonisty: ale měl by uvést opět vydání jejich děl v originále či českém překladu a hlavní práce o nich. Například u Želivského, Mikuláše Biskupce, Jana Rokycany.

Hlavní přehledné dílo k dějinám českého utrakvismu, které uvádí (pravda již zastarale) jsou Hrejsovy *Dějiny křesťanství v Československu*. Z vydaných šesti svazků (šest zůstalo v rukopise) se problematikou autora práce zabývají čtyři. Chybí literatura o Chelčickém, o Jednotě bratrské (Müller, Bartoš, Říčan). Rovněž problematika České konfese je odbyta a několikasetstránkovou monografií F. Hrejse *Česká konfese, její vznik, podstata a dějiny* (1912) autor vůbec nezná.

Práce končí jakýmsi „dotažením“ do současnosti, což je vybočení z tématu. Český utrakvismus končí po roce 1620, resp. zákazem roku 1622. O jeho „druhém životě“ autor pak hovoří na s. 46-50 bez jakýchkoliv odkazů.

Seznam literatury čítá sedmnáct položek, pět encyklopedií a dva internetové odkazy.

Celkové hodnocení a navržený klasifikační stupeň:

Z obsahu práce jednoznačně vyplývá, že jde o populární vylíčení vývoje husitství bez hlubšího studia.

Není ovšem autorovi práce možno upřít mravní zápal, s kterým tak činí. Přepřacování práce by vyžadovalo dlouhé studium a soustředění na konkrétní problém. V krátkém časovém horizontu to není možné provést.

Vzhledem k zápalu až patosu i k již shora zmíněné jazykové úrovni bych navrhovala práci hodnotit ještě známkou **dobře (3)**, pokud se komise pro obhajobu po zvážení všech okolností nerozhodne jinak.

Praha 30. 8. 2012